

Изтегляч
Г.

КАЗУС
М.

КАЗУС ЗАТЪМНА

Коледж

КАЗУС

Пламен Димитров Иванов е роден на 11.03.1972г.

09.04.16

С присъда, влязла в сила от 05.05.2011г., Иванов е осъден на една година лишаване от свобода за престъпление по чл.195, ал.1, т.4. вр. чл.194, ал.1 от НК, извършено на 09.05.2010г. На основание чл.66, ал.1 от НК, изпълнението на наказанието било отложено за срок от три години.

На 25.06.2013г. следобед, около 15.30ч., Пламен Иванов се намирал в гр.Бургас, на паркинга пред голям магазин, където обикалял и оглеждал спрелите автомобили.

Пламен Иванов забелязал спрян на паркинга пред магазина микробус, от който слезли Ангел Александров и Николай Антонов. Двамата влезли в магазина да си купят разхладителни напитки.

Иванов огледал микробуса и видял, че страничната му врата не е добре затворена. Преместил своя автомобил близо до него. Отворил страничната врата на микробуса, влязъл вътре и взел от вътрешността му две раници с вещи, сложил ги в своя автомобил, с който се отдалечил от мястото.

Действията му били записани от охранителните камери на магазина и служители на охраната сигнализирали полицията. На място дошъл автопатрул и по записите идентифицирал извършителя, който в същия ден бил задържан.

В багажника на автомобила му била открита и иззета една раницата с вещите, собственост на пострадалия Станислав Георгиев, който ги разпознал, след което те му били върнати.

При извършено претърсване в дома на Пламен Иванов била открита и иззети втората раница с намиращите се в нея вещи, които също били върнати на пострадалия.

В хода на досъдебното производство била назначената и извършена оценъчна експертиза, като вещото лице определило общата стойност на отнетите вещи на 1528,97лв.

В съдебното производство Пламен Иванов поискал провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл.371, т.2 от НПК, но Станислав Георгиев и Николай Антонов възразили. Съдът уважил тяхното възражение и разгледал делото по общия ред.

Иванов не бил доволен от наказанието, но не обжалвал присъдата, заради което тя влязла в сила на 01.08.2015 година. На 01.03.2016 г. той подал молба за възобновяване на наказателното производство.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на извършеното деяние?
2. Може ли предвиденото наказание да бъде заменено с по-леко по вид и при какви условия?
3. Може ли да се наложи „условно“ наказание? Може ли да се приложи освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание?
4. Могат ли да се конституират като страни в процеса Антонов и Георгиев, ако могат – като какви, в коя фаза на процеса и до кой момент? Подлежи ли на обжалване отказът да бъдат конституирани като страни?
5. Допуснал ли е първоинстанционният съд съществено процесуално нарушение. Аргументирайте се.
6. Допустима ли е молбата за възобновяване и кой е компетентен да я разгледа?

Отговори наказателен казус

Въпрос 1: Правната квалификация на деянието е по чл.195, ал.1 т.4 пр.1-во и т.7 във вр. чл.194 ал.1 във вр. чл.28, ал.1 от НК. Не е налице хипотезата на чл.197, ал.1 т.3 от НК, тъй като квалификацията по чл.195, ал.1 т.7 от НК изключва привилегията на чл.197 от НК и освен това вещите не са били върнати доброволно на пострадалите, а са били иззети от извършителите и съгласно константната практика на ВКС това е пречка за прилагане на посочената привилегия.

Въпрос 2: Не може предвиденото наказание да бъде заменено с по-леко по вид, дори да са налице изключителни или многобройни смекчаващи обстоятелства, тъй като съгласно чл.55 ал.1 т.2 б."б" от НК наказанието „лишаване от свобода“ може да се замени с по-леко по вид наказание - „пробация“ само в случаите, в които наказанието за престъплението няма най-нисък предел, а за престъплението по чл.195 ал.1 от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода за срок от една до десет години“.

Въпрос 3: Не може да се наложи „условно“ наказание, тъй като Иванов като пълнолетен е бил осъждан на „лишаване от свобода“ за умишлено престъпление от общ характер, за което към момента на извършване на деянието не е бил реабилитиран. Не може да се приложи и освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание при условията на чл.78а от НК, защото предвиденото наказание в чл.195 ал.1 от НК надвишава три години „лишаване от свобода“, а и Иванов е осъждан.

Въпрос 4: Антонов и Георгиев могат да се конституират в съдебната фаза на процеса до даване ход на съдебното следствие в първата инстанция като частни обвинители. Не могат да се конституират като граждански ищци, защото вещите са им били върнати и затова липсва правен интерес за предявяване на иск за обезщетяване на претърпени имуществени вреди. При престъпление против собствеността не могат да се претендират неимуществени вреди. Отказът да се конституират като частни обвинители подлежи на обжалване съгласно чл.271, ал.6 от НПК. Отказът за конституиране като граждански ищци не подлежи на обжалване.

Въпрос 5: Първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно чл.370, ал.2 от НПК съдът не може да отхвърли искане на подсъдимия за предварително изслушване, когато са налице условията на чл.371, т.2 от НПК. А съгласно тази разпоредба не се изисква съгласие на останалите страни в конкретния случай.

Въпрос 6: Иванов може да поиска възобновяване на наказателното производство, тъй като присъдата, с която е осъден, не е била проверена по касационен ред. В конкретния случай обаче молбата му е била просрочена, защото е депозирана след изтичането на предвидения в чл.421, ал.3 изр.1-во от НПК шестмесечен срок. Компетентен да разгледа молбата за възобновяване е съответният апелативен съд.

1/3
КОНТРОЛЕН
КАЗУС
НАКАЗАТЕЛНИ
КОДЕКС
М

КАЗУС

Иванов бил осъждан с две отделни присъди за престъпление по чл. 354а ал.1 от НК и за престъпление по чл. 354а ал. 3 от НК. След изтърпяване на наказанията по тях продължил да се занимава с тази дейност, заради което Георгиев и Христов решили да се „оправят с конкуренцията“ в негово лице и да установят монопол на местния пазар за наркотици.

На 12.05.2012г., докато се движел близо до уличното платно в гр. Х, до него спрял автомобил управляван от Христов. От него слязъл Георгиев, опрял нож в Иванов и така го заставил да се качи в колата. Автомобилът се отдалечил от мястото, като по пътя към апартамента на Христов, Георгиев нанасял на Иванов удари в областта на главата и тялото с железен бокс. В апартамента на Христов двамата нанесли на Иванов побой с бухалка и бокс, в резултат на което той паднал на пода. Тогава Христов и Георгиев пребъркали джобовете му и взели намиращите се в тях пакети с общо тегло - 40 грама кокаин, пакет 20гр. марихуана, 5000 лв. и 1000 евро, три мобилни телефона и ключ за апартамента му. След това го завързали и заключили в апартамента. Георгиев и Христов отишли до жилището на Иванов и с неговия ключ, влезли вътре, където намерили и взели още 30000лв., 200 грама хероин и 500 гр. марихуана. Веднага след това се върнали при Иванов, качили го в автомобила и го завели в близост до жилището му, където го изоставили.

Малко след това Иванов бил забелязан от съседни, които сигнализирали на телефон 112. В болницата се установило, че бил получил множество травматични увреждания, счупвания на 5 ребра, множество контузии по главата, както и спукване на слезката, което по-късно наложило да бъде отстранена.

Повдигнато било обвинение на Георгиев и Христов, като в жилището на последния при последвалото претърсване били иззети отнетите от Иванов вещи. Двамата били осъждани за престъпление по чл. 321 ал. 3 от НК, с присъда влязла в сила на 17.05.2008г. с наказания по 4 години лишаване от свобода за всеки от тях, а Георгиев и за престъпление по чл. 198 ал.1 от НК на наказание 2 години лишаване от свобода ефективно с присъда изтърпяна на 30.03.2005г.

В първото по делото заседание двамата подсъдими били доведени от органите на „Съдебна охрана“ защото били с мярка за неотклонение „Задържане под стража“. Тогава Георгиев направил искане за сключване на споразумение, а Христов признал фактите в обвинителния акт и поискал производството да се разгледа по реда на съкратеното съдебно следствие. Първоинстанционният съд сключил споразумението, отказал разглеждане на делото по реда на

съкратеното съдебно следствие и постановил осъдителна присъда спрямо Христов. В съдебното производство последният бил представляван от своята сестра, която работела, като юрисконсулт в Банка.

В първоинстанционното производство майката на подсъдимия Христов, представила доказателства, че е собственик на автомобила и поискала неговото връщане.

Въпроси :

Квалифицирайте деянията извършени от Георгиев, и Христов.

Има ли усложнена престъпна дейност и каква?

Приложим ли е институтът на чл. 53 от НК и за кои вещи?

Има ли пострадал от престъпленията и ако да в какво качество може да се конституира, за кои от престъпленията?

Допуснал ли е първоинстанционният съд нарушение на процесуалните правила? Аргументирайте отговора.

Допуснато ли е процесуално нарушение в защитата на Христов? Аргументирайте отговора.

2-ри
Конституционен
Визуален

Атанас Атанасов и Пенка Атанасова били съпрузи от около 35 години и живеели в с. К, общ. К. В същата къща живеели и двете им деца - 32 годишния Петър Атанасов и Надя Андонова, последната заедно със съпруга си. Съвместният съпругески живот на Атанас и Пенка бил съпроводен от чести пререкания и скандали, в основата си породени от ревността на Атанас Атанасов. Не били редки и случаите, когато Атанасов ѝ нанасял и побой.

На 25.06.2015 год., през деня между Атанасов и съпругата му нямало пререкания и конфликти. Вечерта двамата седнали навън да вечерят, като Атанасов употребил алкохол, както обичайно правел. По време на вечерята съпрузите отново се скарали, без някаква особена причина и повод. Около 22 часа двамата, без да се сдобрят влезли в стаята и си легнали, всеки на своето легло. В стаята Атанасов и съпругата му продължили словесното си пререкание. Атанасова се обърнала с гръб към съпругът си и заспала.

Около 03.00 часа на 26.06.2015 год. Атанасов станал от леглото си и взел нож от кухнята. Приблизил се до леглото, където спяла съпругата му и започнал да и нанася силни удари с ножа, първоначално в областта на гърба, както била легнала гърбом към него. От ударите Атанасова се събудила и се обърнала, а Атанасов продължил да и нанася удари с ножа и в областта на гръдния кош, корема и крайниците. Пострадалата започнала да вика за помощ, като стонове и макар и слаби, тъй като била замаяна от болката, чул синът и Петър. Последният излязъл в коридора разделящ стаята в която живеел и стаята на родителите си и видял баща си – Атанас Атанасов да излиза от тяхната стая и побягнал навън. От виковете се събудила и дъщеря и също притичала да види какво става. Синът и дъщерята се обадили веднага на телефон 112. Междувременно Атанасов дотичал в къщата на кмета и му казал, че е убил съпругата си и да се обади в полицията, бил целия в кръв и дал окървавения нож на кмета.

При транспортирането и в болницата и извършения преглед се установило, че Атанасова има 27 прободно-порезни ранни по предната гръдна стена на гърба и корема, горните и долните крайници, с проникващи наранявания в коремната кухина, със срязвания на черния дроб тънкото и дебело черво. Същата била настанена в болницата с опасност за живота. Била и извършена спешна животоспасяваща хирургична операция. След десет дни проведено лечение състоянието на Атанасова се подобрило и било планирано изписването ѝ от болницата. Внезапно на 07.07.2015 г. пострадалата изпаднала в безсъзнание и на 17.07.2015 год. тя починала.

Според заключението на съдебно медицинската експертиза причината за смъртта са прободно-порезните рани, проникващи в областта на гръдния кош и корема.

От приложените по делото доказателства се установява, че Атанасов не е осъждан и се ползва с добро име в селото. Има постоянна работа и в хода на разследването признал изцяло вината си и дал подробни обяснения. В първоинстанционното производство Атанасов признал фактите по обвинителния акт и поискал провеждане на съкратено съдебно следствие. Съдът отказал, защото от деянието била причинена смърт.

Двете деца на подсъдимия и починалата предявили граждански иск срещу баща си и били конституирани като граждански ищци. Сестрата на починалата също предявила граждански иск и поискала да бъде конституирана и като частен обвинител, което съдът уважил и я конституирал като граждански ищец и частен обвинител.

В пледоарията си пред съда защитника на Атанасов пледирал, че следва подзащитният му да бъде признат за виновен в извършване на средна телесна повреда, а не за причиняване на смърт. Посочил, че смъртта е настъпила на 17.07.2015 год., а Атанасов бил задържан под стража на 26.06.2015 год., и по време на смъртта се намирал в ареста. Алтернативно поискал признаване на подзащитният му за виновен по афектно убийство или 124 от НК, или за опит към убийство. Изтъкнал, че пострадалата го е била провокирала с поведение и думи, и същият не е искал да ѝ причини смъртта, че подсъдимият целял да и нанесе средна телесна повреда, а по вина на лекарите е настъпила смъртта на Атанасова. Пред въззивната инстанция подсъдимият се отказал от своя защитник и поискал да се защитава сам, което съдът уважил.

ВЪПРОСИ:

- 1/ Квалифицирайте извършеното деяние от Атанасов? Аргументирайте се.
- 2/ Основателни ли са исканията на защитника, свързани с квалификацията на деянието? Обосновайте се.
- 3/ При определяне на наказанието допустимо ли е приложението на чл.55 от НК?
- 4/ Правилно ли съдът е конституирал като граждански ищци двете деца на починалата, а сестра ѝ като гр. ищец и частен обвинител?
- 5/ Правилно ли съдът е отказал да разгледа производството по реда на чл. 371, т. 2 от НПК?
- 6/ При разглеждане на делото във въззивната инстанция допуснато ли е процесуално нарушение от съда?